

Vragen en Korte Mededeelingen.

GROEIPLAATSEN VAN DE KIEVITSBLOEM. II.

Fritillaria Meleagris.

Langs het Hoornsche diep, oostzijde, juist ten westen van het dorp Haren is eene tamelijk uitgestrekte groeiplaats van *Fritillaria Meleagris*. Er staan op 't oogenblik duizenden ex. — bijna alle wit. Gevlekte roode zijn zeer zeldzaam, op een stuk land vond ik één ex. en dan nog één ex., dat vleeschkleurig was. Op een ander stuk land zag ik uit de verte enkele gevlekte ex. (tusschen honderden witte). Als ik er den tijd voor kan vinden, zal ik den omtrek nauwkeuriger onderzoeken.

Groningen.

J. MULDER.

De kievitsbloem komt in groot aantal voor in den polder ten Z. W. van Den Haag, ten oosten van de verlengde Hoefkade (zoogenaamde Beekweg) tusschen den trambaan naar Scheveningen en de Beek.

's-Gravenhage.

J. M. B.

Ik heb in de laatste aflevering der „Levende Natuur” gelezen over de „kievitsbloem”, dat deze bloem in ons land zoo zeldzaam is en hoofdzakelijk vlak bij Zwolle bloeit. Gistermorgen heb ik twee kievitsbloemen vlak bij Den Haag op een weiland tusschen den Wassenaarschen en Benoordenhoutschenweg gevonden. Dit wilde ik u even vertellen.

's-Gravenhage.

F. J. J. VAN EIJSINGA.

Fritillaria meleagris bloeit op het oogenblik in een paar weilanden tusschen 's-Gravenhage en Rijswijk (Hoefkade). Opmerkelijk is het, dat ze slechts voorkomt in die landen, welke moeilijk door de jeugd te bereiken zijn. Hieruit zou ik opmaken, dat het plukken toch wel nadeelig voor het aantal exemplaren is.

's-Gravenhage.

J. VELTHUISEN.

In de „Levende Natuur” las ik onlangs het opstel van den Heer Heimans over de Kievitsbloem, waarin genoemde heer zegt, dat hij gaarne van de lezers groeiplaatsen zal vernemen.

Juist een paar dagen daarna was ik met een mijner vrienden op eene botanische wandeling en toevallig zagen wij een weiland, dat vol stond met roode en enkele witte kievitsbloemen. Dit weiland ligt langs den Leyweg bij 's-Gravenhage (tusschen 's-Gr. en Loosduinen). Ook heb ik kievitsbloemen in tamelijk groot aantal gezien in den Binkhorstpolder onder Voorburg.

Dit wensch ik er echter nog bij te voegen: toen ik eenige jaren geleden, voor 't eerst eene kievitsbloem vond, was dit een geheel geïsoleerd exemplaar. Het was aan de Laan van Nieuw-Oost-Inje tusschen Den Haag en Voorburg. Ik schrijf dit daaraan toe, dat genoemde Laan niet heel ver van den Binkhorstpolder ligt; toch schat ik den afstand tusschen de twee vindplaatsen op \approx 500 M.

Rijswijk.

H. R. HOOGENRAAD.

Naar aanleiding van uw bericht over *Fritillaria meleagris*, voorkomende in No. 2 van uw blad op blz. 40, deel ik u mede, dat de Kievitsbloem te Haren bij Groningen in groote massa wildgroeiend gevonden wordt. Ook daar groeit ze op 's winters overstroemd land en wordt ze door kinderen veel geplukt. Eigenaardig is 't echter, dat hier meest lichtkleurige voorkomen en slechts een enkele keer een donker gestippelde, dus juist 't omgekeerde van wat te Zwolle het geval is! Maar dan eens vond ik, dat één stengel een tweetal bloemen droeg en ook merkte ik op, dat de planten er niet op verminderen, al worden de bloemen ook jaarlijks bij menigte afgeplukt. Juist dat afplukken van bloemdragende stengels zal den bol ten goede komen, want al het nog te bereiden voedsel zal nu niet door de bloem en vrucht worden verbruikt, maar naar de voedselbewaarpplaats, den bol, terugkeeren. Die de kievitsbloemen te Haren wil zoeken, neme de wandeling van Haren naar Paterswolde en bij de brug, die over 't Hoornschediep ligt, vindt hij ze in menigte. Ik vertrouw, dat u deze mededeeling aangenaam zal zijn en daarom zend ik ze u.

Groningen.

FIET.

Planten-Atlas, naar het Duitsch bewerkt door Dr. H. J. Calkoen. Leiden, A. W. Sijthoff. Verschijnt in 15 afleveringen à 30 cent.

Oudemans' Flora met den mooien atlas van gekleurde platen is sinds lang uitverkocht, en daarmee is de plantenminnende Nederlandsche toerist zijn trouwsten vriend kwijt, die alleen op verkoopingden zich nog wel eens laat vinden.

Zal deze naar het Duitsch bewerkte atlas hem kunnen helpen?

Het omslagvignet der ons toegezonden eerste aflevering, waarop een tropisch landschap is afgebeeld, geeft den vaderlandschen plantenliefhebber, die de flora van onze duinen, onze plassen, onze heiden, onze bosschen nader wil leeren kennen, weinig hoop. Maar ziet hij dan het werk eens in, dan ontdekt hij te midden van zeldzaamheden, zooals *Thalictrum aquilegifolium* en *Helleborus niger*, ook heel goede bekenden van onzen bodem: *Ranunculus acer*, *Caltha palustris*, *Nymphaea alba*, *Chelidonium majus* e. a., alle in kleur en kenbaar voorgesteld. Zoo komt hij toch, hoewel Hollander, met deze uitgave eenigszins op goeden voet.

Een gelukkig man, die geen overdreven eischen stelt. Oudemans is uitverkocht, een echt Nederlandsche plantenatlas komt er in den eersten tijd nog niet, en zou in ieder geval nog al wat moeten kosten. Laten wij ons dus verblijden, dat de beginnende botanicus hier voor den prijs van f 4,50 eene serie platen ontvangt, die hem bij veel overbodigs, toch ook veel geven, dat hem kan dienen om zijn allereerste determinatiën te controleren.

J. JASPEERS JR.

Een antwoord op een der vragen van den heer R.

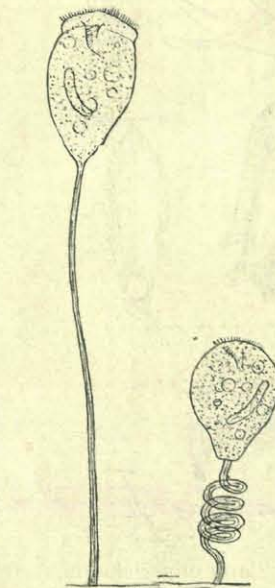
In de laatste aflevering van uw tijdschrift komt een vraag voor over kogeltjes, die uit een Cyclops te voorschijn kwamen. Misschien zijn het zgn. Klokdiertjes, d. z. Infusorien, die op een fijne steel zitten, waarmee ze zich in slooten aan allerlei planten en dieren vasthechten. Meestal kan de steel zich spiraalsgewijze samen-trekken, waardoor het heen en weer gaan van de balletjes kan veroorzaken. Bij de soorten van het geslacht *Vorticella* zit elk diertje afzonderlijk, andere soorten vormen koloniën, doordat twee of meer individuen op één vertakte steel zitten.

Dat de balletjes juist uit de geleidingen te voorschijn kwamen, zal toevallig zijn; de Klokdiertjes kunnen zich tenminste op allerlei plaatsen, zelfs op de eierzakjes, vasthechten.

Misschien kan bijgaande teekening ter vergelijking dienen.

Amsterdam.

P. N. VAN KAMPEN.

Vorticella

De geheimzinnige lichaampjes, die men bij Cyclops opmerkte (pag 71) zijn Vorticellen. Dit zijn Infusie-diertjes, die uit een klokvormig lichaam en een steel bestaan, waarmee ze op andere voorwerpen bevestigd zijn. In de steel bevindt zich een spier. Deze Vorticellen hadden zich vastgehecht aan de Cyclops. Trekt de spier zich samen, dan gaat zoo'n Vorticelle naar de Cyclops. Eenige tijd daarna verwijderen zij zich daarvan.

Leeuwarden.

B.

Proteus.

Uw stukje in den vorigen jaargang (bl. 103): „Eene Waarneming van een oud Liefhebber”, heeft mij erg geïnteresseerd, en daarom heb ik ook een paar „Dierkundes” opgeslagen, „om het diertje, genaamd *Proteus*,” op zijne systematische plaats te zien beschreven. Maar ik heb niet anders